

گزارش برگزاری کنگره چهاردهم سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

کنگره ادواری سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، که طبق اساسنامه، هر دو سال یکبار تشکیل می‌شود، در روزهای پایانی ماه اردیبهشت برگزار شد. موضوعات در دستور کار این کنگره به قرار زیر بود:

- آئین نامه
- اوضاع سیاسی
- مسائل تشکیلات
- ارزیابی از ائتلاف ها و اتحادهای سیاسی
- ارزیابی از تلاشهای «همگرائی چپ»
- انتخابات کمیته مرکزی

هیات رئیسه موقت با اعلام یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم کار کنگره را آغاز کرد. سپس رسمیت جلسه به دنبال ارائه گزارشی از سوی هیات رئیسه موقت از تعداد اعضاء سازمان و تعداد شرکت کنندگان در جلسه، مورد تأیید جمع حاضر قرار گرفت. در این اجلاس، تعدادی از اعضاء سازمان هم، بدلیل عدم امکان مسافرت، از طریق اینترنت حضور داشتند. پس از آن هیات رئیسه موقت اقدام به برگزاری انتخاب هیات رئیسه دائم کرده و پس از انجام انتخابات و تعیین هیات رئیسه دائم، کنگره وارد دستور کار خود شد.

۱ - آیین نامه

نخستین موضوع در دستور، آئین نامه اداره جلسه کنگره بود. جلسه توسط هیئت رئیسه کنگره، اداره می‌شد. از آن جا که مفاد این آئین نامه پیش‌تر مورد تبادل نظر قرار گرفته بود، بحث زیادی روی آن در خود جلسه انجام نشد. تنها یک پیشنهاد از سوی یکی از رفقای حاضر در جلسه ارائه شد که عمدتاً نه ناظر بر جریان اداره جلسه که تنها دستورالعملی بود برای چگونگی تنظیم و انتشار گزارش کنگره. این پیشنهاد با رای اکثریت حاضران به دستور کار کنگره افزوده شد.

پس از دو دور بحث راجع به موضوع «چگونگی گزارش دهی اجلاس کنگره» که به دستور کار افزوده شده بود، نهایتاً تصمیم گرفته شد تا متن پیشنهاد کتبی رفیق پیشنهاددهنده به رفقای حاضر در جلسه ارائه شود. در روز دوم در مورد متن پیشنهاد ارائه شده بحث صورت گرفت و پس از رای گیری با 19 درصد رای موافق به تصویب نرسید

۲ - سند سیاسی

دومین موضوع در دستور، بررسی اوضاع سیاسی بود. پیرامون اوضاع سیاسی دو دور بحث شد. بخشی از بحث ها در مورد کاستی‌های سند سیاسی بود که توسط کمیسیون تدارک نظری-سیاسی تهیه شده بود. پرسش‌ها و تأکیدات عمدتاً در مواردی پیرامون سیاستهای خارجی رژیم، اوضاع منطقه و بویژه وضعیت سوریه و قدرتهای درگیر در آن، و بخصوص روسیه، در مورد کردستان سوریه و تهاجم ترکیه، کم‌رنگ بودن سیاست‌های امپریالیستی در سند، تأکید بر دو خواست و شعار محوری «نان» و «آزادی»، تأکید بر استفاده از لغت «جایگزینی» به جای «گذار» و نهایتاً تأکید بر هویت سازمان ما به عنوان یک سازمان چپ سوسیالیست در این سند بودند.

در جریان بحث پیرامون اوضاع سیاسی و سیاستهای ما، مسئله ارزیابیهای متفاوت از خیزش توده‌ها در دیماه 1396، و مقایسه آن با جنبش سال 1388، مطرح گردید و در همین رابطه، مهمترین یا مناسبترین شعارها در این مرحله از مبارزات مردم نیز مورد بحث واقع شد. راجع به ترکیب کنونی جناحهای درونی رژیم حاکم و لزوم مرزبندی با کلیت آن، و همچنین ماهیت سرمایه داری اقتصاد کشور و بحران گریبانگیر آن نیز بحثهایی صورت گرفت. در مورد چشم انداز آینده، بعد از خروج امریکا از «برجام» و سرنوشت آتی این توافق نامه، و نیز احتمالات وقوع درگیری نظامی یا جنگ، برخی از حاضران در اجلاس به اظهار نظر پرداختند.

علاوه بر سند سیاسی ارائه شده از طرف کمیسیون تدارک سیاسی کنگره، یکی از رفقا نیز مطلبی با عنوان «سیاست ما و آلترناتیوها» جهت بحث در جلسه کنگره عرضه کرده بود که در آن، با اشاره به نظرات مختلفی که راجع به تحولات جامعه در بین احزاب و جریانات چپ وجود دارد، و با تأکید بر مرزبندی با همه و هر یک از جناحهای حکومتی که اکنون مردم از همه آنها مایوس شده‌اند و به بن‌بست رسیدن پارلمان‌تاریزم در ایران، چارچوب مطالبات و خواست‌های یک جبهه متحد پیشنهادی از احزاب، گروهها و افراد سوسیالیست و دمکرات، را مطرح کرده بود.

پس از دو دور بحث، چارچوب سند سیاسی پیشنهادی کمیسیون تدارک سیاسی کنگره با 86 درصد آراء به تصویب رسیده و مبنای کار کمیسیون قرار گرفت. متن پیشنهادی با عنوان «سیاست ما و آلترناتیوها»، با 14 درصد آراء به تصویب نرسید.

سپس کمیسیونی برای سند سیاسی انتخاب شد. این کمیسیون پیشنهادات رفقا را گرفته و پس از بررسی آنها، در روز دوم، مورد به مورد به نظر و رای کنگره واگذار کرد. نهایتاً پس از وارد کردن پیشنهاداتی که تصویب شده بود، کلیت سند به رای گذاشته شد و با 88 درصد آراء به تصویب رسید. (این سند جداگانه منتشر می شود)

3- مسائل تشکیلاتی

در این مورد قبلاً بحثی در جلسات تدارک کنگره صورت گرفته و گزارشی هم از جانب «کمیته تشکیلات» در اختیار شرکت کنندگان کنگره گذاشته شده بود. یکی از رفقا نیز مطلبی را با عنوان «مروری بر ضعفها، عملکرد و چشم اندازها» در این باره ارائه کرده بود. اهمیت این بحث از این زاویه بود که در فاصله دو کنگره بخشی از رفقای سازمان انشعاب کرده و از ما جدا شده بودند. طبعاً این انشعاب بدون تأثیر در حیات جاری سازمان نبود. بخشی از کادرهای سازمان که نقش موثری در فعالیتهای ما داشتند، دیگر در این جمع نبودند و می‌بایست جای خالی آنان پر می‌شد. همه رفقا بر این نکته اذعان داشتند که با تلاش و کوشش همه رفقا، این سازمان توانست به راه خود ادامه دهد و تلاش کرد تا عدم حضور رفقای انشعابی کمترین تأثیر را در ادامه کاری سازمان داشته باشد. از این زاویه کنگره بر تلاشهای همه رفقا ارج نهاد. اما پرسش اصلی این بود که اکنون با پشت سر نهادن آن دوره، باید نگاهی دوباره به فعالیتهای سازمان و سازمانگری درونی داشته باشیم. پیرامون عرصه‌های کاری سازمان و توانائیهای این جمع صحبت شد. به کاستی‌های این دوره پرداخته شد و بویژه بر اهمیت کار سیاسی و موضعگیری به موقع پیرامون تحولات و اتفاقات درون جامعه و لزوم سازماندهی که بدین مهم پاسخ دهد تأکید شد. بر اهمیت کار تبلیغی و تقویت حضور سازمان در شبکه‌های اجتماعی نیز تأکید بسیار بود. به پراکندگی نیرو و دوری فاصله‌ها و مشکلات کاری غالب رفقا نیز اشاره شد. در نهایت کمیسیونی برای جمع‌بندی پیشنهادات داده شده و ارائه طرحی

برای سازماندهی و چگونگی ادامه کارهای آینده تعیین شد. کمیسیون مربوطه بر اساس پیشنهادات نه یک طرح ویژه که یک جمع‌بندی از اولویتها و تاکیدات رفقای شرکت کننده در این بحث را مطرح کرد. نتیجتاً سندی در این زمینه به تصویب نرسید.

4 - اتحادها و ائتلاف ها

ارزیابی از ائتلاف ها و اتحادهای سیاسی، چهارمین موضوع در دستور کنگره بود. پس از کنگره قبلی، گروه کاری برای پیگیری این موضوع تعیین شده بود و در طول دو سال گذشته این گروه کار منظم گزارش پیشرفت کارها، موانع و دشواریهای کار را ارائه کرده بودند. در حال حاضر گفتگوها میان جریانات سیاسی شرکت کننده در این تلاش برای شکلگیری ائتلاف وسیع ادامه دارد و امید است که بزودی حاصل این گفتگوها به نتایج مشخصی برسد. شرکت کنندگان در کنگره ضمن تأیید تلاشهای تاکنونی، همچنان بر این نکته تاکید داشتند که این تلاشها نباید بر وظیفه مسئولین سازمان در برخورد فعال و دائمی به مسائل سیاسی سایه افکند. همچنین تاکید شد که حاصل این تلاشها باید به یک ائتلاف پایداری برسد که فرای سازمانهای شرکت کننده در آن، خود راسا بتواند فعالیت مشترک سیاسی کرده و بطور واقعی یک حرکت جمعی نیرومندتری را نمایندگی کرده و موثر باشد.

پیرامون این موضوع پس از دو دور بحث و تاکید بر پیگیری تلاش های گذشته برای تحرک بخشیدن به ائتلاف ها، پیشنهاد جدیدی ارائه نشد. در نتیجه کمیسیونی نیز تشکیل نشد. بنابراین سیاست سازمان در این زمینه بر اساس مصوبات کنگره های پیشین پیگیری خواهد شد.

5- همگرایی چپ

در سیزدهمین کنگره سازمان، پس از بحث پیرامون سرنوشت پروژه «شکل دهی تشکل بزرگ چپ»، قراری به تصویب رسید که کمیته مرکزی منتخب آن کنگره را موظف کرد که «با بهره گیری از تجارب و دستاوردهای حاصله از این روند، زمینه ها و اشکال ممکن دیگر را با همکاری تشکیلات بررسی کرده و پروژه مشخصی را به سازمان ارائه کند» در راستای اجرای این قرار کمیته مرکزی گروه کاری را از میان رفقای که در سالهای گذشته درگیری مستقیمی با این پروژه داشتند برگزید. در دوره دوساله گذشته این رفقا منظم گزارش فعالیتهای خود و پیشرفت کارها را به سازمان ارائه کرده اند.

عمده بحث حول ارزیابی از روند عمومی همگرایی و وحدت چپ و امکانات واقعی آن متمرکز شد. به تجارب گذشت اشاره‌هایی شد و نظرات متفاوتی ارائه شد. یک ارزیابی این بود که در خارج از کشور و در وضعیت فعلی امکان وحدت سازمانی و ادغام نیروها وجود ندارد، چرا که نظرات بسیار پراکنده است و توافق بر سر مسائل نظری و سیاسی بسیار دشوار است، ولی زمینه همگرایی و ائتلاف چپ وجود دارد و باید در این جهت تلاش کرد و چه بسا که با تداوم این راه و نزدیکی هر چه بیشتر نیروهای چپ به یکدیگر زمینه های لازم وحدت تشکیلاتی هم فراهم شود. در همین رابطه نظری بود که بر ایجاد یک مرکزیت برای همگرایی چپ که هماهنگ کننده تلاشها باشد و بطور مشخص بر لزوم فعالیت ستادی یک ائتلاف چپ تاکید داشت. نظر دیگری بر این ارزیابی بود که زمینه‌های وحدت چپ وجود دارد و تلاش در این زمینه باید دنبال شود ضمن آن که این مسئله با همگرایی چپ و شکل گیری یک ائتلاف چپ منافاتی ندارد، بلکه همراه و مکمل آن است.

در پایان مباحث این بخش، سه پیشنهاد به عنوان قرار یا قطعنامه ارائه شد که در بسیاری موارد مشترک یا مکمل یکدیگر بودند و در مواردی هم متفاوت بودند. هر سه این پیشنهادات به رای گذاشته شد و که با کسب رای اکثریت شرکت کنندگان به تأیید رسیدند. در این میان پیشنهادی که بیشترین رای بدست آورده بود (94درصد آرا) به قرار زیر است:

«کنگره ضمن تأیید تلاش‌هایی که اکنون در ارتباط با اجرای قطعنامه کنگره قبل درباره همگرایی و وحدت نیروهای چپ سوسیالیست انجام شده و استقبال از دستاوردهای تا کنونی آن، و از جمله طرحی که برای غلبه بر پراکندگی چپ سوسیالیستی ارائه گردیده است، از کمیته مرکزی منتخب می‌خواهد که با توجه به ضرورت و اهمیت روزافزون این امر، کوشش‌های خود در این زمینه، با جلب نظر و همکاری سایر نیروهای این طیف، و در چارچوب یک برنامه زمانبندی شده، پیگیری نماید.»

دو پیشنهاد دیگر که آنها نیز به تصویب رسید عبارت بودند از:

پیشنهاد اول: «1- فعالیت سیاسی سازمان ما و شرکت در مبارزات جاری مردم ایران در صدر وظائف ما است و اولویت اول دارد. 2- هنگامی که با جمع یا جمع های معینی وارد پروسه همگرایی و ائتلاف میشویم، مراحل این پروسه حتما زمانبندی شود.» این پیشنهاد با 87درصد آراء به تصویب رسید

پیشنهاد دوم : « پیشنهاد به گروه چپ این است که در طی روند این پروژه همگرایی چپ، جدا به مسئله تشکیل یک جبهه مشترک چپ با داشتن یک رهبری مشترک از این سازمانها و جریانات، با حفظ استقلال تشکیلاتها، در آینده فکر کرده و در جهت تحقق آن اقدامات لازم صورت پذیرد. ضمن اینکه این سیاست، هیچ تناقضی نیز با تلاش در جهت وحدت با جریاناتی که می توانیم با آنها در یک سازمان واحد قرار بگیریم، ندارد.» این پیشنهاد نیز با 69درصد آراء به تصویب رسید.

در پایان پیشنهاد تهیه دو پیام در رابطه با مبارزات کارگران و زحمتکشان و به مناسبت سی و نهمین سال کشتار زندانیان سیاسی بوسیله رژیم جمهوری اسلامی، از جانب کنگره ارائه شد که به تصویب رسید و کمیته مرکزی موظف به تهیه این دو پیام شد. (این پیامها تهیه شده و جداگانه منتشر می شوند)

در بخش پایانی اجلاس کنگره، انتخابات کمیته مرکزی برگزار شد که در نتیجه آن اعضای جدیدی به کمیته مرکزی راه یافتند و چهل درصد ترکیب آن تغییر یافت.

پس از برگزاری انتخابات، چهاردهمین کنگره سازمان به کار خود پایان داد و شرکت کنندگان با روحیه ای قویتر و نیروئی افزونتر برای انجام وظائف سازمانی و مبارزاتی شان، اجلاس را ترک کردند.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

خرداد 1397

ژوئن 2018